

DELAVSKA POLITIKA

GLASILO SOCIALISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

Uredništvo je v Mariboru, Ruška cesta 5, poštni predal 22. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uprava: Maribor, Ruška cesta 5, poštni predal 22. Ljubljana VII, Zadržni dom.	Izhaja vsako sredo in soboto. Naročnina za državo SHS znaša mesečno 10 Din, za ino- zemstvo mesečno 15 Din.	Malih oglasov, ki služijo v posredovanje in socialne namene delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. De- belo tiskana beseda stane 1.— Din. Malih oglasov trgovskega značaja, stane beseda 1.— Din. V oglasnem delu stane pe- titna enostolpna vrsta 1.50 D. Pri večjem številu objav popust. Čekovni račun: 14.335. — Reklamacije se ne frankirajo.
Štev. 63.	Sreda 8. avgusta 1928.	Leto III.

Politika revolverja.

Pravica pesti je vladala v srednjem veku in prej, danes pa gradimo pravico na demokracijo, ki je sicer večinoma povsod še vedno pastorka družbe. Demokracija je geslo vseh strank. Pri nas v Jugoslaviji nič manj kakor drugod, toda naše meščanske stranke imajo demokracijo na jeziku, v dejanjih pa postopajo politično teroristično in zbujaajo strasti, medsebojno sovraštvo tako, da ni čudno, če naravnost pogostoma napravljajo za grizeni ali najeti ljudje atentate na uradnike, politike in druge ljudi, o katerih so slišali, da vodijo drugačno politiko, kakor njihov ideal te ali one stranke.

Politika revolverja pomeni, da meščanske stranke ne vodijo realne politike, politika revolverja dokazuje surovost meščanske politike, politika revolverja je izliv grdega šovinizma, ne pa posledica stvarne politike.

Meščanska vlada je za delavstvo meščanska. Med meščanskimi strankami se vrši boj absolutno za oblast, kakaj, nobena teh strank, ki so v vladi, še ni razvila konkretnega programa ali državopolitičnega problema, kako naj se uredi država ter vlada v njej, da pride do vpliva demokracija, to je objektivna enakopravnost. V tem pogledu si torej meščanske stranke niso mogle ustvariti v desetih letih pravca, niti zase, kaj šele za demokratično državo in nje državljane.

Politika meščanskih strank v naši državi ni demokratična, ni realna, ni ideološko konsolidirana, ampak je anarhoklikarsko absolutistična. Posledice imamo v atentatih, ki ne pomenijo boja za svobodo ali protesta proti krivicam, ampak zgolj duševno psihozo, v katero zavajajo državljane nezdrave razmere, ta anarhična politična vzgoja politikujočega občinstva.

V noči na nedeljo je ustrelil kovaški železničar Šumić srbskega urednika »Jedinstva«, Vladimira Ristovića. Ristović je prišel v Zagreb. Ko so ga omladinci v kavarni spoznali, so ga pričeli preganjati in pretepati.

Ali je to politika in ideologija?

Zagrebska meščanska »Slobodna Tribuna« se je zadnjič bavila s Pribičevićevim samostojno demokratsko stranko in z Radićevim hrvaško seljaško stranko ter dokazuje, da so politične stranke v državi, ki vodijo že deset let med seboj najhujše boje, brez konkretnega programa in brez ideologije. Mnogo ostrih borb se je že bilo med strankami v teh letih, toda v vseh borbah je šlo le za oblast. V nobeni borbi ni bilo opaziti ne programatičnih zahtev, ne ideološke smeri.

Radikalna stranka je prinesla v novo državo svoje stare tradicije in predsodke kot vodilna stranka, ki je imela edino težnjo, da raztegne svoj plemenski značaj na vso državo, kar je rodilo velesrbski (buržuazni) šovinizem z vsemi neprijetnimi posledicami. Nje agresivnost je glavni vir vseh kriz v državi. Po smrti Nikole Pašića je nastala v radikalni stranki desorijentacija in končno se je izvršil kot izraz šovinističnega velesrbskega umora v narodni skupščini.

Radićeva stranka je že do leta 1925. vodila svojo politiko samo s frazami in splošnimi nejasnimi gesli.

Ranjen je šel v bolnico, da so ga obvezali, nato pa bi moral iti na policijo. Atentator je prežal ob Jelačićevem trgu na Ristovića in ustrelil nanj in na detektiva sedemkrat. Ristović je bil smrtno zadet.

Atentator pravi, da je Ristović hujskal na umor Pribičevića v svojem listu, ter da je najbrže s podobnim namenom prišel v Zagreb. Šumić ni delal v Zagrebu, ampak ko je videl, da Ristović gre v Zagreb, se je pripeljal za njim.

V juniju se je izvršil umor v narodni skupščini. V nedeljo ponoči v Zagrebu. Vse take nasilne umore obsojamo najodločneje, dasi jih razumemo iz razlogov, kakor smo jih navedli zgoraj. Toda nekaj povsem novega, nemoralnega se je pojavilo pri tem umoru; to namreč, da ta umor hrvaški meščanski listi, vsaj nekateri, nekako odobravajo. To obsojamo še tem bolj, ker če se hoče na tak način politiko voditi, potem sploh ne bo konca revanžnih umorov in pobojev. Ta politika je zgrešena in samo potrjuje naše gorenje trditve.

Deset let se že valjajo meščanske stranke po samem blatu; deset let kolovratijo iz ekstrema v ekstrem, deset let zbujaajo instinkte plemenskega sovraštva in pitajo narod s frazami — zaradi oblasti. Koliko časa bo narod še prenašal to farizejstvo?

Jasno nam mora biti, da naše meščanske stranke niso zrele niti za meščansko politiko. Izpmembe v njihovi politiki ne bo še kmalu. Ta neresna politika meščanskih strank naj nam bo učiteljica. Stopimo mi na politično pozornico kot resna stranka delavstva, da izbrisemo iz politike madež neresnosti, madež divjaštva, madež medsebojnega klanja.

Če ne bo delavski razred, industrijski in kmetiški, posegel v politični boj, razkrinkal klikarski absolutizem in frazersko demagogijo meščanskih strank, bo še dolgo trpel pod sedanjimi razmerami.

Proletarec, vstani in pojdi v boj; menimo, da je čas že dovolj resen!

Konfederacija in republika sta bila dva cilja, a v narodni skupščini je stranka vodila abstinenco, sabotažo, pošiljala memorande v svet in Radić sam je begal po Evropi (Berlin, Pariz, London, Moskva) in govoril o krivicah, ki se gode z ustavo in politiko v državi hrvatskemu narodu. Že 27. marca 1925. pa so radićevci priznali vidovdansko ustavo. Radić je ustavo celo proglasil za svetinjo. Toda brez programa so ostali radićevci še dalje. Po umorih v narodni skupščini pričinja Radić zopet s svojimi megljenimi gesli. Govori o izpmembi ustave kot agitacijskem pomočku, ker ne pove, kakšno revizijo hoče; govori o intervenciji sodišča Zveze narodov. Toda, kako in zakaj hoče to in ono, tega ne pove. Radić ni imel programa prej in ga tudi sedaj nima, ker program, ki ga je napravil leta 1908, je bil napravljen v povsem drugačnih razmerah, ki danes ne obstoje.

Pribičević je prišel v politiko države z bliskom in gromom kot edini pravi branitelj in pospeševatelj integralnega jedinstva in krutega centralizma. Leta 1922, ga je ujezil za-

grebski kongres, leta 1924. pa politika narodnega sporazuma, da je izstopil z 18 poslanci iz demokratske stranke in je postal v zloglasnem »nacionalnem bloku« najboljši pomočnik šovinistične politike Nikole Pašića. Leta 1925. so Pribičevića vrgli iz vlade. Tedaj pa je dvignil bakljo meščanske vojne po vseh prečanskih krajih proti sporazumu z Radićem. Prvi in zadnji strankin kongres je imel Pribičević 6. in 7. decembra 1925. v Beogradu. Na tem kongresu je Pribičević sam povdarril kot svojo glavno programatično misel to-le: »Samostojna demokratska stranka bo branila z vsemi pomočki z ustavo garantirano unitaristično državo, ki edina more čim jače konsolidirati zavest jugoslovankega nacionalnega edinstva.« Danes pa Pribičević v objemu z Radićem in z enako ognjevitostjo pobija svojo ideologijo nasilne državotvornosti. Govori o reviziji ustave, ali nihče ne ve, kakšno revizijo zahteva. Programa ni in ideologije nima nikakršne.

Prav isto velja i za Slovensko ljudsko stranko. Dokler je bila ta stranka v opoziciji, je zahtevala avtonomijo, republiko, včasih federalizacijo države itd. v najodločnejšem tonu, ob bojevitosti do skrajnosti. Kadar je bila pa v vladi, je bila pohlevna kot ovca. Po blejskem paktu pa se je ta stranka kljub vsem svojim revolucionarno-bojnim geslom »nerazdružljivo« priključila radikalom in stvorila z njimi enoten parlamentarni klub. Zato tudi o tej stranki lahko rečemo, da so bila vsa ge-

sla le demagogija, boj za oblast. Stranka je tudi govorila o izpmembi ustave, a danes molči kot grob, da bi povedala, kakšno izpmembo hoče. Tudi ta stranka je brez programa, brez ideologije in ji gre le za oblast.

Kako jasno mora torej biti vsakomur, da take stranke (druge tudi niso boljše) ne morejo delati pozitivno. Vse, razen radikalov, so brez programa in brez ideologije. Njih politika se suče samo okoli oblasti, za katero se prodajajo od slučaja do slučaja režimu. Take stranke niso gospodarskemu razvoju države, ker resne in ne bodo nikdar koristile je njih program le strankarski egoizem, ki ga skušajo uveljavljati z demagogijo revolucionarnih gesel, če niso ob koritu režima, če so pa ob koritu, pa z absolutno servilnostjo vedno brez programa in ideologije.

Politične razmere v državi pa ne bodo drugačne prej, dokler jugoslovanski socialistični proletarijat s svojo močno programatično opredeljeno roko ne poseže vmes. Danes social. proletarijat v tej državi šele zbira svoje politične sile. Korakajmo za socialisti po drugih državah, okrepimo svoje vrste! Zbujaajo proletarske vrste, ki imajo v tej državi veliko a težko nalogo, da pomandrajno brezglavo, nenačelno buržuazijo, ki že deset let brez programov in brez ideologije mrcvari to ubogo »državno politiko« in fopa narod, ki mora prenašati toliko gorja zaradi neumnosti in demagogije meščanskih političnih kričačev.

Za osemurnik in nedeljski počitek.

Protestni shod delavcev in nameščencev v Ljubljani.

V petek, 3. t. m., se je vršil v Ljubljani protestni shod delavcev in privatnih nameščencev proti podaljšanju delovnega časa in okrnitvi osemurnika. Shod je sklicala Strokovna komisija za Slovenijo v sporazumu z Zvezo privatnih nameščencev in ostalih strokovnih organizacij. Dvorana Mestnega doma je bila nabito polna in se mora reči, da Ljubljana takega shoda še dolgo ni videla. Na shodu so bili delavci vseh strok, privatni nameščenci in tudi žene so bile častno zastopane. Razpoloženje na shodu je bilo bojevitost in videlo se je, da si delavstvo šurnika ne bo pustilo vzeti. Prvi govornik, tajnik Zveze privatnih nameščencev s. Jamnik, je očrtal vse momente in vse poskuse kapitalizma, da zakon o zaščiti delavcev, ki določa šurnik, zlomijo, uredbo ministra socialne politike, ki mesto da štiti pravice delavstva, izvršuje zahteve kapitalistov in je s svojo uredbo o odpiranju in zapiranju trgovin in obratov položaj poslabšal. Veliki župani pa so s svojo naredbo k tej uredbi poslabšali še to, česar ni utegnili ministri. Ali kljub temu poslabšanju so delodajalci še nezadovoljni in uspešni so, da jih je minister zopet ubogal ter je svojo prvo uredbo »popravlil« njim v korist, a delavstvu še v večjo škodo, tako, da se »smé« delati do 14 ur dnevno.

Navzočemu delavstvu je bilo s tem jasno naslikano, kako se delodajalci, torej razred kapitalistov, poslužujejo vsega, samo da izvlečejo iz delavca in nameščenca kolikor mogoče največ soka in koristi za čim manjšo plačo. In zato je dvorana bobnela od ogorčenja in pritrjevanja govornikom.

V imenu Strokovne komisije je govoril s. Kopač, ki je povedal, da Strokovna komisija z vso energijo dela, da se te uredbe in naredbe ukinejo in da ima veljati šurni delavnik. Privatni nameščenci pa naj bodo v tej borbi v prvih vrstah in zmaga mora biti na strani delavstva. Močne strokovne organizacije so tisti forum in tista sila, ki izvojuje zahteve delavstva, zato morajo biti delavci in nameščenci vsi organizirani in vsi v razredno-bojevnih strokovnih organizacijah.

Majhna, a dovolj značilna epizodica je pri tem pokazala, koliko je gotovim papirnatim revolucionarjem res do močnih delavskih organizacij.

Znani Marcel Žorga je naredil medklic o amsterdamski internacionali, kaj ona misli. Delavstvo mu je pa odgovorilo: »Koliko kil riža pa si dobil od trgovcev za uslugo, da motiš protestni shod?«

In res je tako razumevanje delavskega položaja ne samo čudno, nego tudi značilno za takšne tipe v delavskih vrstah. Kaj takim mar današnje zahteve delavstva in nameščencev in današnji boj za današnje krivice?! Gre jim samo po glavi Amsterdamski in Moskva in zakaj protestni shod ne razpravlja o tem. S. Kopač je pravilno odgovoril: »Mi smo se zbrali danes tukaj proti kapitalistu, a ne proti samemu sebi. In ne zato, da se medsebojno zmerjamo v zabavo in korist kapitalistov, nego da pokažemo kapitalistom svoje ogorčenje in svojo pripravljenost za borbo. Ko pa bode organizirano delavstvo napolnilo to dvorano, da razpravlja o internacionali in Amsterdamu, kakor jo je napolnilo danes za šurnik, potem bo imel besedo Marcel Žorga.«

Nastal je smeh in ironično ploskanje množice. Bil je točen odgovor na to epizodico.

Zastopnik Strokovne komisije je končal svoj govor s pozivom, da se imajo strokovne organizacije še bolje strniti in se boriti za pravice delavstva do končne osamosvojitve in zmage delavskega razreda.

Nastopil je tudi zastopnik strokovne organizacije stavbincev, ki je v kratkih, a jednatih besedah protestiral v imenu te organizacije in zaklical: »Žive! proletarij! Žive! skupne strokovne organizacije!«

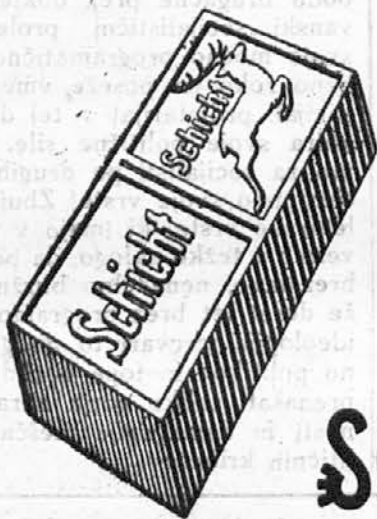
Lepe besede — a dejanja? Da obstoja nekaka strokovna organizacija stavbincev, ni nikomur dosedaj bilo znano! In če obstoja, je ni pri skupnih organizacijah, nego jo — kakor se je izrazil nek sodrug — nekdo nosi v svojem žepu. Besede in organizacija v suknjinem žepu nekoga, pa še ni bojevnost.

Tudi zastopnik brivskih pomočnikov je govoril o enotnosti strokovnih organizacij, a dejansko brivskih pomočnikov ni v enotnih organizacijah, niti se ne ve, ali sploh v Sloveniji, a še posebej v Ljubljani, organizacija obstoja.

To pripominjamo k poročilu o tem protestnem shodu zato, ker so to bili momenti, ki dajo misliti, in ki kažejo, koliko je v res-

Lepa Slovenka

ceni lepo perilo
in skrbi, da bo
dolgo trajno in
se vedno blešča-
lo od snage. Ona
radi tega rabi le

SCHICHTOVO MILO

Naročajte in širite „Del. Politiko“!

LEO SILA:

Človek mrtvaških lobanj.

Kronika raztrganih duš.

38

Kar je, je. Zofije ni več, otrok pa je tu. Treba bo skrbeti zanj. Se večkrat nato se je napil zaradi tega. Celo delo je zanemarjal, da bi ga skoraj odpustili.

Leto dni po njeni smrti se je poročil z Mico, ki je bila celo leto starejša od nje. Tudi ona je bila delavka v tobačni tovarni, žilava, suha in trdega življenja kot mačka. Z Zofijo sta si bili prijateljici. Stregla ji je na smrtni postelji in po njeni smrti je oskrbovala neboljeno dete. Ohranila ga je pri življenju, kakor je bilo šibko in je grozilo, da bo vsak čas šlo za materjo. Tako ji je postala druga mati. Oče se je moral hitro strezniti težke boli in pijače, ker ni bilo časa misliti na smrt matere. Delo od jutra do večera in kadar se je zvečer utrujen vračal domov, je posedal ob mični zibelki, ki jo je bil sam napravil že pred otrokovim rojstvom. Vse tisto tiho, težko hrepenenje je bilo v tej zibelki, ki mu je prirastla k srcu kakor otrok. Lepo jo je pobarval, lepo izrezljal, da se je blela mati Zofija porogljivo smejala otročjemu Francu, ko jo je delal do pozne noči . . .

Mico je poročil, ker je bilo treba gospodinje in matere. Ni je poročil iz ljubezni. Ker je bila prva, ki mu je prišla po ženini smrti na pot, jo je vzel. Dolgo let nista živela kot mož in žena in ljudje so jo celo obrekovali, češ, da se ozira po drugih. Franc se ni brigal za babje čenče, saj je vedel, da mu je samo poročena in ne ljubljena

žena. Ob vrtenju strojev in vsakdanjem delu pa splahnejo mladostne misli, tudi tista hrepenenja, ki so ga združila z Zofijo, zamrejo, ugasnejo in človek stoji pred praznim, pustim življenjem. Ustraši se ga prvi trenutek, kakor vsega novega. Nato mu postane vsakdanje, razumljivo, navadi se ga in nič več ne misli nanj . . . In tako sta se počasi znašla z jezično, gostobesedno Mico in rodila sta Frica.

Otroka sta si bila kot prava brat in sestra. Le na zunaj se je poznala razlika. Sonja je bila črnooka in črnolasa kot mati. Kadar sta se sprla s Fricem, ji je vedno zabrusil v obraz: »Ti črni, ciganski hudič!« Sonja, ki se je v šoli prekrstila iz Zofije v Sonjo, se je počasi navadila tega. Tudi sosolci so jo imeli za ciganko in mogoče je bilo res, da sta ji noč spočetja in gozd vdahnila svojo gozdno, nemirno, živo, cestno dušo . . . Saj je bila res otrok tistih romanj, skrivnostnih poti lepe matere in očeta, ki sta se zatekla pred ljudmi v gozd, kjer sta jo spočela. Lansko leto, ko sta se vračala z očetom ob Vseh svetih z njenega groba, ji je povedal vse. S težkim, zvenečim glasom ji je govoril o rajni materi, o mladi Zofiji, da sta bila oba solzna v očeh . . .

»Franc, k večerji! Gospodični Sonji se mudi!« Tako je poklicala Mica svojega moža skozi okno k večerji; glasno, da je slišala Sonja njeno zbadljivo. Franc je pometal stopnice in tlak pred hišo. Bila sta hišnika in velikokrat, skoraj vsak dan, je Franc mesto žene opravil pometanje. Ni se zmenil za Micino jezičnost, s katero je hotela vplivati

nici volje po enotnih strokovnih organizacijah in kako se rado masi govori navdušeno in bojevno in pravilno, dejansko se pa dela čisto drugače.

V imenu živilcev in pekovskih pomočnikov je govoril s. Pretner, ki je pokazal, kako nočno delo v pekarnah škoduje zdravju delavcev in vajencev in kako je kruh in pecivo, pečeno od bolnega delavstva, ne-

higijenično. Pozval je navzoče, da povedo to vsem in da bo javnost zahtevala, da se nočno delo — nočna peka — odpravi, kakor so to odpravile druge države in celo fašistična Italija.

Bojevito razpoloženje je naraščalo in ogorčeni medklici in gromovito ploskanje je odmevalo po nabiti dvorani.

Sprejeti sta bili soglasno dve resoluciji.

Ali je mar to res perfidna laž?

Umazana socialpatriotska laž?

(»Enotnost« od 3. avgusta 1928.)

Ruparja, nabiralca prostovoljnih prispevkov za »Enotnost«, ki je hodil po direktive k »Enotnosti« in danes stavkokazi in išče stavkokazov, je poslal v Kamnik s priporočilnim pišmom h kovinarjem prvak-dekalist Ravnik Franc.

Ali je to perfidna, umazana socialpatriotska laž, gospodje okrog »Enotnosti«? Stavkokazijo pa še Vaši zvesti pristaši:

Liebisch Rudolf, kateremu so bile naše organizacije vedno premalo revolucionarne.

Čebulj Franc, ki že stavke ni mogel dočakati. Po štirih tednih stavke je pokazal svojo revolucionarnost. Padel je borcem za hrbet in stavkokazi.

Rems Franc, kateremu je bil vsak zapnik in vsak odbor preveč patriotski, je smatral, da se revolucija dela, kakor ste ga učili, namreč z jezikom. Sedaj je praktično pokazal to »revolucijo«.

Ti dekalisti so zadali stavki takšne udarce, da jih je težko docela orisati. Potegnili so s seboj v stavkokastvo nezavedne, češ, če ti, ki so pristaši dekalistov in energični v besedah in za Delavsko-kmečki republikanski blok, stavkokazijo, zakaj bi se mi držali.

Taka je po večini vsa ta kričava družba in to ne samo v Kamniku. Mi nismo hoteli takih in podobnih slučajev navajati in delati zdradbe, ki so koristne samo buržoaziji. Ker se pa od te gospode ne dobi nič drugega, kakor samo »revolucionarstvo« ponarejenega kova, oblečeno s plaščem fraz o marksizmu in leninizmu, bomo tudi mi govorili.

Povemo gospodi okrog »Enotnosti« k temu še to, da se naj ne trudijo in naj ne skušajo zamikati, da bi bili ti ljudje njihovi pristaši, ker je to sedaj prepozno, naj raje prečistijo svoje vrste. Potem bomo pa videli, koliko jih bo ostalo.

Dnevne novice.

Narodna skupščina postaja dolgočasna. Poslancev je prišlo v ponedeljek v zbornico premalo, da bi imela kvorum. Zdi se nam, da bi poslanci radi imeli počitnice, ker so se že preveč spotili. Na tej seji je predlagal Milan Milutinović, da naj se odvzamejo dijete poslancem, ki ne prihajajo k seji. Ta predlog ima namen, zadeti glavno opozicijske poslance. Pri tem predlogu je nastal silen vihar od strani zemljoradnikov, ki so povdarjali, da se hoče jemati dnevni-ce poslancem, ki zaradi osebne varnosti ne morejo prihajati na seje. Iz raznih izjav režimskih listov je razvidno, da sedanji režimovci obupavajo nad situacijo ter da se pripravljajo, kako bi izvedli volitve v narodno skupščino. To je tudi edini izhod. Če režimovci mislijo drugače, bodo razočarani, ker se medsebojni odnošaji še vedno poslabšujejo.

Radić je nevarno bolan. Že molčanje Radićevo dokazuje, da je precej bolan. Tudi zdravniška poročila so skoraj neugodna. Za hrvaško seljaško stranko bi bila smrt Radića hud udarec, ker v stranki ni nobene avtoritete več, ki bi ga utegnila popolnoma nadomestiti. Prezreti namreč ne smemo, da vidnejši kolovodje Radićeve stranke ideološko niso edini, ker so prihajali iz različnih strank v Radićev tabor, ko se politično sami niso mogli uveljaviti. Neverjetno je tudi, da bi Pribičević, ki se sedaj žirira kot voditelj opozicijske koalicije, mogel obdržati vajeti nad Radi-

ćevo stranko ali jo pa preorientirati v pravcu samostojne demokratske stranke, kar bo najbrže poizkusil, če bi Radić preminul. Opozicijski blok je na svoji konferenci najbrže s tem že računal in je zaradi tega kljub velikemu grmenju sklepal skoro nedolžne resolucije in jih zavijal v najfinejšo tančico, skozi katero se vidi le malo opozicijske ostrine. Pribičević in vsa opozicija je nesigurna v svojem položaju, zato se pa ne mara zameriti na eni strani režimu, na drugi strani pa ne more računati s tem, da bi ostala opozicija kompaktna. Tudi tukaj se čutijo glavni nedostatki meščanske politike, ki je brez ideologije, brez doslednega programa. Brez teh se pa tudi politični problemi ne dajo reševati.

Zakon o državljanstvu je bil sprejet v narodni skupščini. Zakon je sicer precej moderen, vendar bo pa praksa pokazala nedostatke. Ko izide, bomo poročali o glavnih določbah in nedostatkih.

Jugoslavija noče priznati sovjetske Rusije. Zunanji minister dr. Marinković je to povedal. Dokler Rusija ne prizna carskih dolgov in dokler sama ne bo priznavala drugih vlad, je tudi Jugoslavija ne bo priznala. Marinković je s tem priznal, da naša država z ozirom na druge države podpira bojkot proti Rusiji, ker je sama odvisna. Če je politično modro ali ne tako postopanje, dvojnimo, ker pač tudi mi spadamo več ali manj med orientalske države in ker bi

nanj, da bi tudi on okregal Sonjo, ki sili vsak večer ven . . .

»Kam greš, Sonja?«

Ustavil jo je, ko je posegla po plašču.

»Oče, k Tilki in potem na sestanek v Barvarko ulico. Snuje se Ljudski oder. Rada bi . . .« Sredi stavka je morala končati. Prekinila jo je mačeha. Tedaj pa se je Franc obrnil v Mici rekoč: »Pusti jo, naj gre. Dolg čas ji je doma.«

»Seveda, da ji tam besedičijo in klobasarijo lepe besede tisti mladi frkolinčki . . .« Sonja, ki je že oblekla plašč, se je ob teh besedah obrnila, kot ranjena od srca. Ponosna je bila. Bolel jo je mačehin očiček.

»Kdo? Kako si rekla?« Nekaj žaljivega in užaljenega je bilo v njenih besedah. »Mirujta!« je spregovoril oče hladno, trdo. »Pojdi in glej nasel!« To ji je dal za popotnico. In Sonja je šla. Med potjo si je naglo popravljala klobuk in plašč, ki se ji je zapletel med noge. Na ulici je trdno zapela zajčji kožušek, da bi mrzli zrak ne pripihal vratu do grudi.

Kašljala je.

Hiša, kjer so stanovali, je stala ob križišču dveh ulic. Ogelna, štirinadstropna, visoka hiša. Preko ceste, na drugi strani, na oglu nasprotne hiše je gorela plinska svetilka. Megla se je že delala, ko je Sonja stopila na ulico, tako, da ni mogla razločiti ničesar jasnega. Svetloba plinske svetilke se je skrivno zeleno razlivala skozi meglo po najbližji okolici. Ko je prehodila cesto in je bila že tik pod svetilko, je zagledala nekaj črnega, neko bližajočo se senco. »Nekdo prihaja!« In še bolj se je zavila v plašč.

bilo iz narodnogospodarskih ozirov zblizanje z Rusijo prav velikega pomena. Forma ruske vladavine ne sme biti predsodek, zaradi katerega bi se zblizanje oviralo.

Nova transbalkanska železnica. Ustanovila se je italijansko-angleška družba, ki namerava graditi železnico iz Drača v Albaniji preko Soluna v Carigrad. To bi bila konkurenčna železnica oni, ki jo namerava zgraditi Jugoslavija od Splita v Dalmaciji do Beograda, odkoder bi se vršil promet deloma po Donavi ali pa po železnici na Carigrad, oziroma na Solun.

Trockija kličejo v Moskvo. Ob priliki spora med Stalinom in Trockijem je bilo izključenih več komunističnih voditeljev. Trockij je moral pod Kavkaz v pregnanstvo. Sedaj zahteva Kalinin in Rykov, da se Trockija pokliče v Moskvo in zopet sprejme v stranko. To je očiten boj proti Stalinu. Vendar Trockij odklanja povratek v Moskvo.

Sovjetska vlada in ruski prejšnji dolgov. Sovjetska vlada je dovolila, da se v Londonu filijale sovjetskih bank začno pogajati glede plačila prejšnjih državnih dolgov. Sovjeti so stali prvotno na stališču, da Rusija ne plača carističnih dolgov. Gospodarske razmere pa, ki so nastale v Rusiji in ker je brez tujega kapitala nemogoče dvigniti narodno gospodarstvo, so prisilile Rusijo k temu koraku, da potem dobi potrebne kredite. Rusija je velika in naravno bogata država, toda bojkot od strani imperialističnega kapitalizma jo sili, da stopi v znosnejše odnose s svetovnim kapitalizmom.

Iz zadnje seje občinskega sveta mariborskega.

Zgradbe zasilnih stanovanj.

Kakor smo že poročali, je večina pristala na zahtevo soc. obč. kluba, da se dovoli en milijon dinarjev za zgradbo zasilnih stanovanj za deložance. To se je zgodilo še pred 1. majem. Z ozirom na to, da se je stanovanjska zaščita podaljšala, četudi v zelo omejenem obsegu, se večina sedaj izgovarja, da sedaj ni treba zasilnih stanovanj, dasi so deložacije na dnevnem redu in je že danes okrog 70 strankam stanovanje sodno odpovedano ter imajo kljub pritožbam prej ali slej pričakovati, da bodo zletele na cesto. Medtem pa bi se z enim milijonom dinarjev moglo zgraditi samo 50 stanovanj v lesenih barakah. Socialisti so v občinski seji dne 21. junija postavili konkreten predlog, da se naj takoj zgradi iz omenjenega kredita 20 zasilnih stanovanj po sistemu »Riegelbau«. Ta predlog je seveda moral v odsek. Toda odsek ga v sedmih tednih ni dobil! Zato so socialisti postavili vprašanje, kaj je za zadevo. Seveda so dobili tak odgovor, da so se ustrašili. Po poročilu gradbenega urada bi baje že 16 zasilnih stanovanj stalo pol milijona dinarjev! Po ponovni tozadevni razpravi je bilo sklenjeno, da se bodo gradile lesene barake, ki pa bodo, z ozirom na svojo vrednost, še dražje. Pri tem pa je treba omeniti, da se nahaja že več mesecev v Mariboru zastopnik nemške tvrdke »Isolit«, g. Schrötter, ki je baje že meseca novembra lanskega leta stavil svoje ponudbe za zgradbo cenenih enodružinskih stanovanj, toda magistrat ni niti ene besede o tej ponudbi sporočil občinskemu svetu. Ta tvrdka zgradi za vsoto 28.000 Din enonadstropno hišo z dvema večjima sobama, enim kabinetom, kuhinjo ter pritlikinami in bi tedaj zgradila 50 hišic za skupno vsoto 1.400.000 Din. K temu bi prišle samo še instalacije in pa stavbišče. Ker je tvrdka »Isolit« v stanu, hišice zgraditi v nekaj tednih, bi torej take zgradbe imele velikansko prednost pred lesenimi barakami, ker bi bile zdrave, udobne in trajne. Zato je treba ukrepati hitro in vendar tako, da bo v interesu mestne občine in v poštevh prihajajočega prebivalstva.

Zgradba takozvane delavske kolonije.

Delavska kolonija je dosedaj tako daleč napredovala, da so hišice pod streho. Delavstvo trumoma hodi tja ven na periferijo zledat Vurnikovo »čudo«. Vsak, kdor gleda tisto štirioglato, neki vrsti kasarnam podobno zgradbo, pri kateri ni govora o koloniji enodružinskih hišic z ličnimi vrtovi, ampak kjer se vidi samo dolg, enoličen zid, pokimava z glavo ter vprašuje: Kdo je bil tako pameten, da je pustil po takem načrtu graditi, ki ni pri nas običajen, niti za dvajseto stoletje moderen, ampak zelo neestetičen ter naravnost protikulturn? Ako bi te zgradbe ostale last mestne občine in bi prebivalci iste bili samo najemniki, potem bi naj še bilo. Toda najemniki so prisiljeni postati lastniki objektov, radi katerih bo večer kreg ter prepir, ker se istih navidez niti ločiti ne more. Zato je nekdo precej pravilno označil ta klerikalni sistem, rekoč: »To ni kolonija, ampak to je bordel!« Na žalost se bodo našli zaenkrat vseno ljudje, ki bodo podpisali pogoje ter hišice prevzeli kakršne pač so, ker je sila ter pomanjkanje stanovanj. Drugo vprašanje je seveda, če

Neverjetna moč

Jeskrita v malemu zavitku.
En poizkus Vas bo pričal, da

Ženska hvala

perilo napravi snežnobelo.
V njej se perilo namoči
preko noči, za izkuhanje pa je najbolje, če se vzame

SCHICHTOVO TERPENTIN MILO

Nadškof anglikanske cerkve v Yorku član delavske stranke. Dr. Temple je bil škof v Manchestru. Sedaj je bil imenovan za nadškofa v Yorku. Temple je že dalje časa član delavske stranke in se posveča zlasti izobrazbi delavstva. Temple je nasprotnik zblizanja s katoliško cerkvijo.

Davčne tabele za male in velike obrate je založila »Ljudska tiskarna« v Mariboru. Cena 1 in 1.50 Din.

Hrastnik.

22. julija se je vršil v dvorani konsumnega društva rudarjev izredno dobro obiskan javen shod socialistične stranke, na katerem je poročal sodrug Petejan. Otvoril in pozdravil je shod sodrug Malovrh, kateri je tudi predsedoval. Sodruga Petejan je v poljudnih besedah orisal politični položaj, ki je nastal zlasti po 20. juniju. Okravljenja skupščina bi se morala razpustiti ter razpisati svobodne volitve in revidirati ustavo v smislu decentralizacije uprave ter najširše samouprave. Poročal je tudi o pravilniku bratovske skladnice, da se isti že dolgo izdeluje in da ne more nikamor iz točke, kjer se gre za saniranje. Razkrinkal je tako klerikalce, kakor demokrate, ker eni kakor drugi, kadar so v opoziciji, obljublajo vse mogoče rudarjem, kadar so pa v vladi, pozabijo na take poceni obljube. Rudarjem je vsem v spominu, da so klerikalci, ko so bili demokrati na vladi, obljubljali pravilnik za rudarje, po katerem bi se v pokojencem godilo kar najbolje. Sedaj, ko bi lahko izpolnili to, kar so prej obljubovali, pa navzlic vsem predlogom in opominom, da naj se vojno posojilo valorizira in da se naj postavi v finančni zakon večji znesek za sanacijo bratovskih skladnic, ali pa da jih TPD od svojega dobička sanira, so šli gospodje mirnim srcem preko zahtev rudarjev. Pozabili in izdali so rudarje. Nič boljši niso bili demokrati, ko so bili na vladi.

Omenil je tudi nettunske konvencije ter nastopil za popolno svobodo tiska in govora. Kajti tako zatiranje in zaplemba tiska kot pod ministrovanjem Korošca, se še ni vršilo menda pod nobenim notranjim ministrom. Prepoved demonstracij na dan 1. maja se je delavstvo dobro zapomnilo. Kadar so klerikalci na vladi, teče kri. Tako je tekla kri v letu 1920 na Zaloški cesti, letos na beograjskih in zagrebških ulicah ter 20. junija v narodni skupščini. Nič čudnega torej ni, če se Korošec v kari-katuri slika, da je okrvavljen, okrvavljen je on in cela stranka.

Izrazil je simpatije stavkajočim steklarjem. Na koncu je pozivljaj navzoče, da naj se oklenejo socialistične stranke in strokovne organizacije, Zveze rudarjev, ter naj se pripravljajo na nove boje za zmago socializma.

Za svoja izvajanja je žel bujno »dobrovanje«. S. Malovrh je nato predlagal sledečo resolucijo:

Resolucija, sprejeta na javnem shodu SSJ v Hrastniku.

Po zaslišanju referatov poslanca s. Petejana o političnem položaju v državi, najodločneje obsojamo krvavi zločin, izvršen po Punišu Račiču v Narodni skupščini 20. junija tl.

Shod obsoja vladajoči režim v državi, kateri je s svojo absolutistično, nedemokratično in neparlamentar-

no politiko odgovoren za vse zlo v državi, kakor tudi za zločin, izvršen v Narodni skupščini.

1. Shod vzame na znanje stališče, ki ga je ob priliki zločina zavzela SSJ, kakor tudi pokrajinski odbor SSJ za Slovenijo, ter zahteva takojšen razpust okrvavljene Narodne skupščine in razpis novih, popolnoma svobodnih volitev, ki naj volilcem omogočajo, da izvolijo zastopstvo, ki bo sposobno uvesti popolnoma svoboden, demokratičen, parlamentaren režim, ki bo omogočil popolno enakopravnost za vse brez razlike ver in narodnosti.

2. Shod najodločneje protestira proti nečloveškim izkoriščanjem rudarjev od strani državnih in privatnih premogokopnih družb, posebej pa protestira proti rednemu prisiljenemu praznovanju in zahteva, da se v bodoče to odpravi ali pa rudarjem izplačajo zgubljeni štihiti.

3. Shod izraža svoje simpatije in solidarnost s štrajkajočimi steklarji v državi.

4. Shod odobrava dosedanje taktiko in delo s. Petejana v Narodni skupščini ter ga poziva, da tudi v bodoče gre po začrtani poti. Navzoče delavce pa pozivlja, da se tesno oklenejo SSJ in strokovne organizacije ter da širijo delavski tisk, tako »Delavsko Politiko« kakor »Volksstimme«, da s tem uspešno podpirajo delo sodruga Petejana in se pripravljajo za nove boje za delavsko osvoboditev.

Resolucija je bila z navdušenjem sprejeta. S. Malovrh se je v kratkih besedah zahvalil s. Petejanu ter bodril navzoče, da naj podpirajo in si naročijo »Delavsko Politiko« in »Volksstimme« ter da naj se že sedaj pripravljajo na bližajoče se volitve.

Rudarjem pa kličemo, naprej po začeti poti, do zmage!

Prevalje.

Dne 29. p. m. se je vršil pri nas javen politični shod v dvorani g. Rozmana. Bil je zelo povoljno obiskan. Referiral je narodni poslanec s. Petejan in sicer o našem državnem proračunu in gospodarstvu; pokazal je, kje se da prištediti ogromne milijone, ki so jih sedanje vlade vrgle v neproduktivnost, v škodo davkoplačevalcem. Razkrinkal je vso dvorezno politiko meščanskih strank, zlasti SLS-arjev, ki so največ obljubili, pa nič storili za delovni razred. K besedi se je oglasil g. Kugovnik, ki je izjavil, da je Petejan referat o državnem gospodarstvu krasno razvil ter da ima za ugovarjati pri celem referatu le tri točke, in sicer, da ni res, da je SLS kriva, če se, kadar je Korošec na vladi, strelja (kakor je Zaloška cesta itd.) in ni prav, da je Petejan vse meščanske stranke zmetal v en koš, ker so baje najbolj nesramni demokrati, ker rišejo po listih v enem vero in politiko. Nato se je priglasil

(Konec prihodnjic.)

PERI-SA-BENZIT! PERI-SA-BENZIT! PERI-SA-BENZIT!

Kakšna muka! Zopet čiščenje oblek!

„Vrnil se je od dela z obleko polno mastnih in oljnatih madežev!„

„Kaj se boste trudila! S krtačo in jedkimi kemikalijami kvarite samo blago in barve. Prepustite težko delo BenziT-Nadmilu!„

Uporabljajte za omehčanje vode in namakanje perila TRI in za pranje BenziT-Nadmilo. Deset minut zvečer Vam prihrani dve uri na dan pranja. V BenziT-Nadmilu nahajajoči se Benzit vso nesnago temeljito razkroji in je za kožo, barve in tkanine brezpogojno neškodljivo.

BenziT-Nadmilo
z dubl-efektom
Tovarnice Zlatorog Maribor

BenziT-Nadmilo
TVORNICE ZLATOROG - MARIBOR

PERI-SA-BENZIT! PERI-SA-BENZIT! PERI-SA-BENZIT!

k besedi s. Gaberšek, ki je obsojal politiko SLS napram starovpokojenecem. Nato je dobil besedo zopet s. Petijan, ki je pobijal ugovore g. Kugovnika. Pozival je na delo za razširjenje socijalistične ideje. Zelimo pa, da bi ne bilo vse govorenje kot bob ob steno, temveč da se res zdramimo vsi sužnji iz prokletstva, v katerega so nas pahnila meščanske stranke, ter pokažimo našo voljo in moč.

Delu čast!

Bistrica ob Dravi.

Po dolgem času se tudi mi enkrat oglašamo; s tem pa ni rečeno, da smo ta čas lenarili. Prav pošteno smo delali. Predvsem smo si v novo otvorenji tovarni ustanovili organizacijo kovinarjev, ki je zelo potrebna, ker so razmere v tej tovarni grozne. Pa za danes ni naš namen, da pišemo o tem podjetju, temveč da javnosti naznamimo, da smo tudi na gospodarskem polju šli za korak naprej, ter ustanovili lepo združeno prodajalno, kar pa nekaterim elementom ni po volji, posebno pa ne našim dosedanjim trgovcem, ki se skušajo na vse načine otresti našega konzuma. Čeravno uporabljajo vsa mogoča sredstva v borbi proti naši zadrugi, ne bodo uspeli. Ob vsaki priliki ljudem

prerokujejo, da se naša prodajalna ne bo držala ter druge take neumnosti. Tudi pisma se razpošiljajo; značilna pisma, od katerih eno navajamo tu v celoti:

Gosp. Franc N.

Bezena, pošta Limbuš.

Vi dolgujete v moji trgovini Din 500.—. Ker pa sedaj ne pridete v bližino, Vas ubogi gospod opozarjam, da mi ta znesek najkasneje do 1. avgusta vplačate; v nasprotnem slučaju sem primoran po navedenem roku Vas po mojem zastopniku iztirjati, ki Vam bode pa v velike stroške. Gljete, Vi dolgujete pri meni kakor pri trg. g. Požar, Ruše, a izogibljete se obel trgovin. Zato Vas bode tudi g. Požar zaslisal. Bodite poštenjak, ako hočete živeti, kakor se spodobi človeku. V Vaši prosti volji napravite kakor hočete. Ampak če ne boste držali Vaše dolžnosti, Vas bodeva jaz in g. Požar prejela in gre Vaša hiša tudi. Toraj toliko v Vašo vednost.

Spoštovanjem I. D., trgovec.

Za danes dovolj, a vam delavci kličemo: Zavedajte se svoje dolžnosti; dovolj je, če ste sužnji delavnic in tovarni; ne bodite sužnji tudi tistih trgovcev, ki živijo od žuljev vaših rok. Finis.

Jesenice.

V nedeljo, dne 22. julija se je vršil občni zbor Saveza železničarjev Jugoslavije, katerega se je udeležilo okroglo 40 železničarjev. Takoj po otvoritvi občnega zbora je navzoče pozdravil tudi zastopnik gospodarskih organizacij s. Jurij Jeram z Jesenic in apeliral na navzoče in ostale železničarje, da uvažujejo tudi pomen delavskih zadrug, katere v svoji sredi pogrešajo železničarjev. Tudi referent centrale iz Ljubljane s. Miklošič je toplo priporočal, da postanejo vsi železničarji člani in kupovalci pri Konzumnem društvu za Slovenijo. Občni zbor se je isti dan popoldne vršil tudi na Lescah. Tudi na tem zboru sta sodruha Jeram in Zugwitz priporočala železničarjem, da z isto vneto kakor pri strokovni organizaciji delujejo tudi pri gospodarskem gibanju zlasti pri konzumnih združenjih. Oba občna zbora sta končala v lepem soglasju; navzoči so izvajanja referentov odobrvali in obljubili, da bodo njih nasvete vpoštevali.

Senovo.

Naš javni apel na klerikalno diktatorstvo v občini se je nam deloma posrečil. Končno so se vendarle zganili neomejeni zastopniki »Eslesarji«. Za 31. julija so sklicali sejo, bilo jim je kot kmetu, ki hoče spraviti svoje seno pod streho radi dežja. Šlo jim je za proračun. Opozicija je stala na stališču, da ne bi igrala vloge štalaže, radi tega je odločno zahtevala tudi svoje ljudi v odseke, za kar pa večina ni bila. Posledica: Nesklepčna seja in zapustitev prostora. Na 1. tm. je pa bila ponovno sklicana

in se je na pristanek dveh naših sodrugov pod pogojem, da dobimo svoje zastopstvo v odseke, končno rešilo tudi to krizo. Naši javnosti v vednost, da smo pristali na to samo radi dograditve šole, brez katere ne moremo biti. Izjavljamo pa, da znajo intrigirati tako črni kot beli kapitalisti. Vsi so enaki; ljudsko dobro jim je deveta briga. Glavni krivec temu poraznemu gospodarstvu je večina. Sedanji župan ni znal, dokler je bil poslanec, preskrbeti finančnih sredstev. Pred utihotapljenjem § 82 je bil čas obdaviči velekapital, pa se ni tega storilo. Kakor rečeno, nam je mar v prvi vrsti šola, katera je baje projektirana na vsoto 3.000.000 Din in tukaj je tisti »hakele«. Po modri politiki omenjenih velemož bo TPD obdavičena za jedva 65.454 Din, ostanek po Din 118.874 boš pa v prvi vrsti ti dragi rudar plačal, odbivši 10 odstotkov, povprečno kmetje. To je ona mora, ki nas mori. Za pošteno in pravično zahtevo pa dobiš nagobčnik, to se pravi: ali, ali! Konstatiramo, da je bilo možno pred letom 1926 toliko obdaviči TPD, da bi bila danes naša nova šola že plačana. G. župan, ste razumeli. Proletarijat, tebi pa: v organizacije; temni oblaki se zbirajo nad tvojo glavo; še ni ura dvanajst!

Vič pri Ljubljani.

Del. tel. Enota, podružnica na Viču, priredi v nedeljo dne 12. avgusta 1928 ob 3. uri popoldne na vrtu Zadrugnega doma na Glincah prvi javni telovadni nastop z bogatim sporedom ob sodelovanju godbe na pihala. Po telovadbi na istem prostoru priredi podružnica »Svobode« Vič-Glinca vrtno veselico s srečolovom, plesom itd. Vstopnina 5 Din. K obilni udeležbi vabi odbor. V slučaju slabega vremena se vrši ista prireditev dne 15. avgusta t. l.

MALA NAZANILA.

Elektrotehnična delavnica

PRATTES & TRABI,

Maribor, Vodnikov trg št. 3.

Popravila vseh vrst električnih strojev in aparatov, novo ovijanje sežganih elektromotorjev, dynamo-strojev, transformatorjev itd. Lastna preizkuševalnica, točna in kulantna postrežba, zmerne cene, nakup in prodaja porabljenih motorjev in dynamo-strojev.

Creppe de Chine

in foular svile od 58 Din naprej kakor tudi vsakovrstne druge svile v bogati zalogi po najnižjih cenah pri

J. Trplinu, Maribor, Glavni trg 17.

RAZPIS.

Občinski urad v Rušah razpisuje za razna popravila pri občinski ubožni hiši javno ofertno licitacijo.

Pismene oferte je vložiti do 15. avgusta 1928 do 9. ure dopoldne v občinski pisarni v Rušah, kjer se tudi dobivajo potrebni podatki, pojasnila in ofertni pripomočki.

Občinski urad si pridržuje pravico, da eno ali drugo nameravanih del ne izvrši, ako bi stroški presežali v to svrhu v proračunu predvideni znesek.

Občinski urad Ruše, 6. avg. 1928.

Župan:

Mirko Gorišek, s. r.

JOSIP MLINARIČ

priporočam svojo bogato zalogo galanterije, specerije, hišnih in kuhinjskih potrebščin.

Maribor, Glavni trg št. 17.

Enkratna ponudba.

Vsakdo, kdor za pol leta, t. j. za čas od 1. aprila do 30. septembra naroči ali pa obnovi naročnino za Radlowelt, dobi po svoji volji eno izmed tukaj navedenih treh knjig od Hans Günther u. Dr. P. Staker in sicer: Radioexperimente, Mk 3.80; Radiotechnisches Lexikon, Mk 3.60; Wo steckt der Fehler? Mk 4.— zastoni. Naročite se še danes! Samo oni abonenti imajo pravico do premije, ki pošljejo naročnino do 10. IV. in 1 S (šilling) za pošto in zavojnino.

Nabirajte nove naročnike

Ali ste že krili?

svoje potrebe v tiskovinah ■

Dobavljamo vse tiskovine v prvovrstni izpeljavi in po najnižjih cenah za vsa društva, industrijo, trgovine, pisarne itd.

Ljudska tiskarna d. d.
Maribor, Sodna ulica št. 20

PREVZEM GOSTILNE!

Cenj. občinstvu si dovoljujeim uljudno naznaniti, da sem prevzela znano gostilno „Tržaški dvor“ na Tržaški cesti št. 44. Z mojo dolgoletno prakso zagotavljam cenj. goste z najboljšo solidno in točno postrežbo. Točila bom pristna domača vina, Unionsko pivo ter bodo mrzla in topla jedila vedno gostom na razpolago. Za mnogobrojni obisk se priporoča **Tement Eliza.**

I. MARIBORSKA DELAVSKA PEKARNA R. Z. Z O. Z.

Ustan. 1898 **MARIBOR, TRŽAŠKA CESTA ŠTEV. 36-38** Telefon 324

Prodajalne v Slomškovi ulici št. 2 in na Glavnemu trgu št. 18

Moderno in higijensko urejena pekarna. — Priporočamo vsem organiziranim delavcem in delavkam naše okusno pečivo v polni teži. Ozirajte se pri zahtevanju pečiva iz Delavske pekarnice pri vseh prodajalcih pečiva na **zavarovalno znamko D. P.**